

laGalera popular

En Pere sense por

adaptació de Roser Iborra

il·lustracions de Max

concepció gràfica
i disseny de la col·lecció:
Claret Serrahima

Primera edició: març del 2000

Segona edició: maig del 2002

Maquetació: Montserrat Estévez

© Roser Iborra, 1999, per l'adaptació

© Francesc Capdevila, 1999, per les il·lustracions

© La Galera, SA Editorial, 1999, per aquesta edició en llengua catalana

Edició: Xavier Carrasco

Coordinació editorial: Laura Espot

Direcció editorial: Xavier Blanch

La Galera, SA Editorial

Diputació, 250 – 08007 Barcelona

www.editorial-lagalera.com

lagalera@grec.com

Imprès a Tallers Gràfics Soler, SA

Enric Morera 15 – 08950 Esplugues de Llobregat

Dipòsit Legal: B-22.741-2002

Imprès a la UE

ISBN 84-246-1484-4

Prohibida la reproducció i la transmissió total o parcial d'aquest llibre sota cap forma ni per cap mitjà, electrònic ni mecànic (fotocòpia, enregistrament o qualsevol mena d'emmagatzematge d'informació o sistema de reproducció), sense el permís escrit dels titulars del copyright i de la casa editora.

En Pere sense por

adaptació de Roser Iborra

de la versió recollida per Joan Amades

il·lustracions de Max

Hi havia un noi, anomenat Pere, que era molt valent. Havia sentit parlar moltes vegades de la por, però ell no sabia pas quina mena de cosa era, ni si era una bèstia o una herba o una pedra.

I tantes ganes tenia de saber-ho, que un dia va decidir d'anar-se'n pel món a veure si la trobava.

Caminant, caminant, se li va fer fosc.

Va veure una casa i s'hi va voler quedar a dormir,
però la gent li deia que no s'hi quedés pas,
perquè hi havia la por que cada nit sortia.

 Hi ha la por que cada nit surt —li deia la gent.

Però en Pere, tot content, va dir:

 Ui, així encara m'agrada més!

És que jo la busco, la por.

La gent el van prendre per boig,
però ell no en va fer cas.

A la casa no hi havia ningú,
i en canvi la taula era parada i plena de menjar.
En Pere va sopar i després se'n va anar a dormir.
Així que va haver apagat el llum,
va sentir un catacric-catacrec
i van començar a caure ossos i més ossos del sostre.
Ell que sí, es va llevar, els va agafar
i s'hi va posar a jugar a bitlles.

Tot seguit es va sentir un gran soroll de cadenes,
i en Pere va cridar:

‡ Qui vulgui res, que vingui!

Llavors es va presentar un home petitet, petitet,
i en Pere li va preguntar què volia.

Va dir que era paleta i que havia fet la casa,
però que no l'hi havien acabada de pagar;
moltes de les teules i rajoles eren seves, i les volia.

En Pere va dir que se les podia emportar,
però que el deixés dormir tranquil perquè tenia son.

Llavors es van presentar tota una colla d'homenets,
van arrencar les rajoles i les teules que eren seves
i se'n van anar.

L'endemà tothom va demanar a en Pere com havia passat la nit, i ell els va explicar el que li havia passat.

En aquella casa mai més no s'hi va sentir soroll
i l'amo, tot content,
va donar a en Pere una bossa de diners.

El noi va continuar el camí.

A tothom demanava si sabien on era la por
i el prenien per beneit.

Un dia va trobar una gent que li van dir:

 Vés a l'Hostal del Passerell
i sabràs què és la por.

En Pere hi va anar, però, com que era molt tard,
l'hostaler no li va voler fer el sopar.

 Quan és de nit surt la por —va dir, i se'n va anar.

 Tant de bo! —es va dir en Pere.

I ell mateix va agafar una paella
i va començar a fregir-se les patates.

Al cap d'una mica, es va sentir una veu
que venia de dins de la xemeneia:

 Ai, que caic!

 Mentre no caiguis a la paella rai, home!

Llavors va caure de la xemeneia un home tot brut,
que va dir a en Pere:

 Com a premi perquè ets tan valent
et diré on hi ha amagada una olla plena de diners.

Tot content, en Pere se'n va anar l'endemà amb els diners.

Caminant caminant se li va fer fosc,
i va veure una casa a prop.
Hi va entrar i no hi havia ningú,
però al foc bullien tres calderes molt grosses,
i damunt de la taula hi havia tres pans
grossos com tres rodes de carro
i tres truites com tres places.

El noi, que tenia molta gana,
va menjar una mica d'escudella d'una de les olles,
un trosset de truita i una mica de pa.
Després, va voler dormir, i va trobar tres llits
grans com tot Barcelona.

Quan feia estona que era al llit,
van arribar els tres gegants de la casa
i van començar a sopar.

Un d'ells va dir:

 M'han pres escudella de l'olla!

I un altre:

 Se m'han menjat un tros de pa!

I el tercer:

 A mi m'han agafat un trosset de truita!

Tots tres es van enfadar molt,
van començar a buscar i van trobar en Pere.

En veure'l, van quedar parats, i li van dir:

 No et fem por?

 Això és el que voldria —va dir el noi—,
que me'n féssiu! Mireu, si voleu
me'n podeu coure una mica, de por,
que me la menjaré i així sabré què és.

Els tres gegants es van pensar
que el xicot es reia d'ells, i que qui sap qui era.
No van gosar de fer-lo sortir,
i l'amo del llit on dormia el noi
va haver de dormir a terra.

Aquells gegants eren molt mala gent
i el rei d'aquell país no sabia com fer-los fora.
Sense saber-ho, en Pere el va ajudar.
Ell tenia una pega que ho enganxava tot:
cames, braços, caps...

Els gegants van voler comprovar-ho
i en Pere els va tallar el cap.
Després els el va enganxar, però... del revés!
Quan se'n van adonar, es van morir tots tres de por!

Quan el rei ho va saber,
va voler que aquell xicot tan valent
es casés amb la seva filla.
I així ho van fer.

Però en Pere continuava trist
perquè encara no coneixia la por.
La princesa va voler ajudar-lo.
Una nit, quan en Pere dormia,
s'hi va acostar amb una galleda d'aigua freda
i la hi va abocar pel damunt.
Ell es va despertar de cop, cridant molt espantat.
I va dir:

✠ Ara, si em moro, no em sabrà pas greu
perquè ja sé quina mena de cosa és això de la por.

1. La Caputxeta Vermella
2. El gegant del Pi
3. Els bons amics
4. Rínxols d'Or
5. El lleó i el ratolí
6. Les cabretes i el llop
7. El sastre valent
8. La princesa i el pèsol
9. El lleó i la guineu
10. La rateta que escombrava l'escaleta
11. La llebre i la tortuga
12. Els pèsols meravellosos
13. El llop, el garrí, l'ànec i l'oca
14. En Patufet
15. La guineu i la cigonya
16. Cançoner de Nadal
17. La princesa de la sal
18. El peixet d'or
19. Els tres porquets
20. El vestit nou de l'emperador
21. Ton i Guida
22. Pinotxo
23. El gat amb botes
24. Poemes de Nadal
25. Alí Babà i els 40 lladres
26. El soldat de plom
27. El nan belluguet
28. La Ventafocs
29. Els músics de Bremen
30. La bella dorment
31. Aladí i la llàntia meravellosa
32. L'aneguet lleig
33. La Blancaneu
34. El flautista d'Hamelín
35. Sant Jordi! Sant Jordi!
36. Història de Tabalet
37. Fava, favera...
38. Barbablava
39. El petit Polzet
40. Les tres taronges de la vida
41. Ditona
42. La filla del Sol i de la Lluna
43. Ninureta
44. El vell de casa tot ho fa bé
45. La llegenda de Guillem Tell
46. La guilla i el gall
47. La Sireneta
48. Epaminondes
49. El conte del xiulet
50. El timbaler del Bruc
51. Els Reis d'Orient
52. La Bella i la Bèstia
53. El millor pretendent del món
54. En Pere sense por
55. El germà ric i el germà pobre
56. El molinet màgic
57. La llegenda de les quatre barres
58. Els Pastorets
59. La nit de Sant Joan
60. L'arca de Noè

ISBN 84-246-1484-4

9 788424 614843